

[Bundvad.]

om hjemlige forhold. Jeg går ud fra, at en af kammeraterne fra fagbevægelsen vil interessere sig for den side af kommunisternes indlæg. Men jeg vil gerne opfordre kommunisternes ordfører til at sige lidt mere eller overhovedet sige noget om de østeuropæiske forhold. Vi ved jo, at de normalt har et ganske godt kendskab til begivenhederne. De plejer i hvert fald at prale af det, selv om en Stalin kunne regere i 25 år, uden at de vidste hvordan, som de siger. Lad os altså høre lidt om begivenhederne derovre! Jeg tror, det i allerhøjeste grad kunne interessere både denne sal og befolkningen at få at vide: hvor står egentlig de danske kommunister? De blev lidt forskrækkede, da de skulle til at foretage et opgør efter det, der var sket i Rusland; men er det Stalin, eller er det Khrustjov, eller er det Tito, man nu ser op eller hen til? Hvem er det? Eller er det stadig sådan, at uanset begivenheder og svingninger i det østlige område følger kommunisterne med karruselturen rundt og gør forsøg på igen at komme ned på benene — lydige indtil slaveri? Kunne vi ikke få det ærede medlem til at udtale sig lidt om de forhold?

Retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Viggo Starcke, holdt en af sine sædvanlige dokortaler om skatter og udgifter og meget mere. Jeg er ked af at måtte sige det, men det er mit bestemte indtryk, at det ærede medlem er ved at snakke ideerne ihjel. Det forekommer mig, at det ærede medlem med stormskridt er på vej bort fra ideernes grundlag. Jeg skal se bort fra partiets stilling til militæret, for dér er sandheden den, at det ingen stilling har, eller at man har lige så mange meninger, som man er mænd. Har man da i ren opportuniste, for at tjene en politisk fedtskilling, solgt sine egne meninger? Hvis det var en Severin Christensen, der i dag havde bestemt retsforbundets politik, havde man med begærlighed grebet tanken om den lighed, der ligger i folkepensionsforslaget: lige ret for alle og lige pligt. Man ville have været med, fordi det giver ligeret. Men nu, da det er det ærede medlem hr. Viggo Starcke, der regerer, er man blevet opportunist. Nu spørger man ikke mere om ret, man snakker om den, men man anlægger

et rent forsørgelsessynspunkt. Hele den gamle tro på ligeret for alle borgere er kastet over bord. I dag er det ikke retten, der afgør, men derimod hvad der kan betale sig politisk. Retsforbundet svigter i dag retten til fordel for 5 øres politikken. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke vil ikke kunne sove roligt, tror jeg, med en af Severin Christensens bøger på sit natbord.

Hvad endelig de radikale angår, må jeg sige, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er sin natur tro. Han ville ikke tale om valg, og dog lykkedes det ham at få opstillet et fuldstændigt valgprogram. Det skal jeg for så vidt ikke sige noget til, som det ærede medlem lod forstå, at programmet ikke ville være en hindring for, at vi i vinter kan og skal løse en række påtrængende opgaver her i folketinget. Hvad programmet i øvrigt angår, sørgede det ærede medlem selv for, og det meget omhyggeligt, at der ikke skulle være tvivl om, hvor vi var uenige. Det er i sin orden. Linjen blev trukket skarpt op, og jeg kan på forhånd sige, at socialdemokratiet ikke kan være enigt i alt, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente at måtte slå fast som kendsgerninger.

Man kan sige, at det er rart at vide, hvor vi har hinanden, så går vi ikke fejl af hinanden; og jeg tror, det er nyttigt, at vi nu klart kender de radikales stilling. Nu mangler vi, at venstre og de konservative skal rykke ud med, hvilke planer de har. Hidtil har vi stort set kun hørt kritik af den socialdemokratiske regering og dens handlinger, men det kan man ikke tære på. En ting er at kritisere — det har man heldigvis lov til — en anden ting er, at kritik forudsætter, at man selv vil noget andet.

Jeg opfordrer derfor venstres og de konservatives ordførere, de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller; til, når de får ordet, at oplyse befolkningen om, hvilken politik man vil føre. De ærede medlemmer ved, at der både er fjernsyns- og radiotransmission i dag, folk foran apparaterne venter nu på de to partiers svar.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingets åbning.